

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Девети дан рада
24. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 84 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 88 народних посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Имам два питања, релативно кратка и нису уобичајена. Обично питам нешто што се тиче Косова, спољне политике, државне политике и осталог, а сад бих имао два врло конкретна питања из тзв. обичног живота.

Прво питање иде Министарству културе, за министра културе, а то је информација, односно, молио бих, тражио бих информацију о томе колико је јавног новца, колико је средстава из јавних извора отишло досада, односно дато „Зилион филму“, односно господину Лазару Ристовском за продукцију његовог филма. И, с тим у вези, да ли је тачно, а ја имам информације да

јесте, да ли је тачно да се у овом тренутку у општинама у Србији, значи, у градовима и општинама у Србији добијају поруке, односно писма са препорукама да се унапред, на невиђено, купују карте за филм, значи, да у својим местима купују карте за филм који још није ни завршен, а камоли да га је неко видео или емитовао или да је добио добре рецензије.

То мало-помало подсећа на државне културне пројекте каквих се сећамо из прошлости. На страну што, не улазећи, наравно, у уметничке квалитете овог или неких других дела, није јасно шта уопште препоручује господина Ристовског, који се цео живот није бавио таквом материјом, да снима филм са овом тематиком. Постоји сумња да су неке друге заслуге, односно политички ангажман и подршка једном председничком кандидату довели до тога да се тај његов филм третира као нека врста државног пројекта. Додуше, пре неколико година је била подршка и неком другом председником кандидату, али сада то није битно.

Шалу на страну, ако је то уопште шала. Велике контроверзе у јавности је изазвао серијал „Немањићи“ који је емитован на Јавном сервису. Било је доста и умесних, а вероватно и мало престојих критика, али кажем опет, не улазећи у уметничке домете серијала о „Немањићима“, потпуно је јасно и болно је било очигледно колико је скромна, да не кажем сиротињска, продукција тог серијала о нашој славној и првој династији. Практично, кажу људи који се у то разумеју, да је та серија снимљена средствима којима се прави један осредњи филм.

Хоћу да кажем, без обзира на то што је добро да се снимају филмови са националном тематиком, било да је реч о старијој историји или новијој историји, и да нам недостају, ипак се мора направити нека селекција. Ако се прави та селекција, мислим да би свакако много пре требало озбиљно улагати или у поменути серијал о „Немањићима“, или у филм или серију о Јасеновцу, или у неке друге теме о којима се годинама прича, које се никако не реализују.

Тако да молим Министарство да упути конкретну информацију и о средствима, а посебно о томе да ли је тачно да се сада на невиђено требају, односно шаљу захтеви грађанима у Србији да на неки начин у претплати, или претпродаји купују карте за филм који још није ни завршен, питање да ли хоће. Све скупа имам утисак и плашим се да ће то бити најскупље чарапе у српској историји, или бар у историји српске кинематографије.

Друго питање иде Министарству унутрашњих послова и више је једно разјашњење које очекујем, односно учавам да постоји тенденција, већ доста видљива и забрињавајућа, да тако важан ресор, тако важно министарство предлаже мере недовољно промишљено и да их онда врло брзо повлачи.

Наравно да је важна и културна политика и важни су филмови о нашој даљој и ближој прошлости, али то се ипак тиче једног мањег броја људи, тиче се културне политике и националног идентитета у једном дубљем смислу, али мере као што је обавезан технички преглед за возила старија од 15

година, или мере као што је ово повећање брзине, односно у року од месец дана одређивање да максимална брзина на ауто-путу буде 120, па померање на 130, или ова мера о средњој брзини на ауто-путу где се онда снима, па свако ко прекорачи ту средњу брзину буде аутоматски кажњен, па онда је то мера која се, додуше, не повлачи формално као што се повукла ова о обавезном техничком прегледу, али се фактички повлачи...

(Председавајући: Приводите крају.)

Дакле, то је неозбиљно и то је цео један поступак поигравања са буџетом грађана и удар на џеп грађана када се побуне.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем.

Ја бих данас поставио питање које се тиче свих нас овде у Србији, пошто сви знамо да Србији треба наталитета, да треба рађања и наш председник господин Вучић наговестио је и доношење закона који ће стимулисати рађање у Србији.

Поставио бих питање Влади Републике Србије и министарству које води др Славица Ђукић Дејановић – када ће доћи тај закон овде у Скупштину, оно што је говорио наш председник Вучић, да свако рођено дете у наредном периоду има 100.000 динара, да свако другорођено дете у Србији има две године по 10.000 динара, да свако трећерођено дете у Србији има право на 10.000 динара наредних 12 година и да свако четврто има 10.000 динара наредних 18 година. То је нешто што је за све нас врло битно, јер стварно Србији треба помоћ око наталитета, око рађања.

Ево, ја долазим из општине која је демографски најугроженија у Србији, из општине, из краја где је много већи број људи који умру, а много мањи број се роди. Тако да, сигуран сам да ћемо оваквим приступом, доношењем овог закона стварно имати могућност да обезбедимо и стимулишемо рађање наше деце, да зауставимо губљење у тим нашим крајевима на југоистоку Србије и у целој Србији. Ја мислим да ћемо на овакав начин стварно обезбедити и бољи живот за све оне људе који тамо желе да рађају, да стварају, с тим што бих ја сада предложио и као посланик и председник УСС да, када овај закон буде доношен, то ћу предложити, да се направи разлика за ону децу која се рађају у сеоским подручјима, за ону децу која се рађају у нашим селима на југоистоку Србије, у брдско-планинским подручјима и да тој деци буде 50% већа накнада, односно њиховим родитељима, јер ћемо на тај начин имати могућност да дамо подршку нашим селима и рађању у нашим селима.

Уједно, данас бих поставио и питање проф. Славици Ђукић Дејановић – да ли ће 1. јула почети са дејством закон којим се помаже нашим женама које живе на селу и које уплаћују пољопривредну пензију, да им се уплаћује породилско, односно то се каже посебна накнада за те жене? Ја стварно

мислим да треба ставити велики акценат на наше жене које живе на селу, да се њима омогући да, осим што тамо много раде, имају права на нормалан живот као што имају жене у граду.

Овај закон и ова одлука да жена на селу има право по први пут на накнаду за рађање стварно ће бити добра за наше жене, с тим што мислим да стварно морамо обезбедити у наредном периоду још средстава из буџета Републике Србије.

Као председник општине Сврљиг од 2011. године, на иницијативу Уједињене сељачке странке, чији сам ја председник, донели смо одлуку да свако дете које се роди у Сврљигу, да сваки брачни пар који створи брачну заједницу има 200.000 динара, а у селима брачни пар када створи брачну заједницу добије 350.000 динара; свако новорођено дете које се роди у Сврљигу има 5.000 динара наредних годину дана и једнократно 30.000 динара, док свако дете које је рођено у нашим селима, сврљишким селима, има 50% више, односно 7.500 наредних годину дана.

Мислим да је то пример добре праксе и сигуран сам да ћемо доношењем овог закона за стимулацију рађања помоћи нашим женама на селу, а посебно бих позвао и колеге посланике и оне који ће предложити закон да се стави разлика за децу која живе на селу и да се тој деци и њиховим родитељима обезбеди 50% виша накнада, да би тамо родитељи остали да живе и да деца остану да живе. То је једини начин да се спаси југоисток Србије и рубна подручја Србије јер, стварно, верујте ми, људи, врло је тешко. Нема хитне помоћи, нема интернисте за општине које имају мање од 20.000 становника.

То је један од начина да сви заједно и наша Влада, а посебно наш председник који је потенцирао овај закон, посебно наш председник који стимулише и тражи да се што већи број фирми отвара у нашим подручјима, као што су Сврљиг и Бела Паланка.

Искористио бих прилику, ако не замерите, да честитам славу Свети Тирило и Методије и свима честитам данашњи дан – дан словенског језика. Очекујем велику подршку свих вас за оно што говорим, јер је подршка целој пољопривреди, подршка Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Реч има народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, упућујем питање председнику Владе, госпођи Ани Брнабић – када ће да предложи Народној скупштини Републике Србије смену потпредседника Владе и министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Зоране Михајловић?

Ана Брнабић је могла у протеклим данима да види да потпредседник Владе Зорана Михајловић не поштује демократску вољу грађана Србије нити парламентарну демократију и да је током конкретних и директних питања

посланика СРС игнорисала све наше примедбе на законе које је образлагала у име Владе Републике Србије. Њена дрскост и бахатост је госпођи Брнабић већ одавно позната. Она је и на јавним скуповима на којима је говорила председница Владе правила гримасе, негодовања на све што јој се не свиђа, а тако дрско понашање је наставила и у Народној скупштини Републике Србије. И не само то, улазила је и у личне расправе са народним посланицима, које немају везе са предложеним законима о којима ће и данас да се води расправа по амандманима и о којима ће да се гласа.

Ми смо, а то је веома важно за госпођу Брнабић, још 2016. године кроз посланичка питања која су у писаној форми упућивана министарству Зоране Михајловић, конкретно та питања је упутио посланик радикала Петар Јојић, тражили одговорност тог министра. У новембру 2016. године, а касније ћу наставити са другим њеним веома лошим одговорима, неадекватним, да замајава јавност и посланике, дакле конкретно смо тражили одговорност и ја сада то тражим у име посланика СРС да се Зорана Михајловић, између осталог, смени због чињенице да није заштитила интересе преко 33.000 грађана Србије. Тридесет три хиљаде грађана Србије је Министарству грађевине, којим управља Зорана Михајловић, као другостепеном органу, поднело жалбу на рад Управе за катастар широм Србије у разним градовима. Ти људи, грађани Србије, и дан-данас имају нерешена своја питања у имовинскоправном смислу, јер Катастар и Републички геодетски завод, који су подређени директно Зорани Михајловић, нису радили свој посао. Али то не би било све већ и чињеница да је Зорана Михајловић, што је и признала у једном делу скупштинске расправе током протеклих дана, у фиоци свог министарства држала 26.000 предмета у другостепеном поступку жалбе грађана Србије. Тек када смо је нашим аргументима притисли да одговори на та питања, она је рекла да су ангажовани експерти које плаћа Светска банка, њих 18, како би се та питања решила.

То је лаж, јер њихов ангажман уопште није довео до решавања ових питања. Наиме, тек 1/5 од укупног броја жалби је решена и то са великим незадовољством и са несагледивим и ненадокнадивим последицама по грађане Србије који и дан-данас због таквог понашања Зоране Михајловић и њених органа којима управља у оквиру свог министарства не могу да реше своја имовинскоправна питања.

Даље, на конкретно постављена питања, ви заправо то знате, господине Арсићу, а нарочито то зна госпођа Брнабић, да је то основ и за кривично гоњење Зоране Михајловић због несавесног вршења функције министра и задржавања тих предмета.

Други проблем који се јавио и који није била у стању да реши јесте питање инфраструктуре у појединим крајевима Србије. Сведоци смо, и сви медији су писали пре неколико дана о томе да она није способна да на челу овог министарства заврши пројекат изградње Коридора 10. За годину дана други пут се урушио део Коридора између Предејана и Џепа.

(Председавајући: Приведите крају, колегинице Јовановић.)

На такво писање домаћих медија и притужбе грађана, који су били веома непријатно изненађени због тога што се тако изводе радови, одговор из Министарства и Управе Коридора је да је то нормално... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

(Наташа Сп. Јовановић: Завршавам, само ми дозволите још 30 секунди.)

Не може, колегинице. И друге колеге сам искључивао на пет и по минута.

(Наташа Сп. Јовановић: Само да завршим.)

Жао ми је.

Реч има народни посланик Марјана Мараш.

Изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Поштовани председавајући, поштовани народни посланици, данас бих поставила питање министру заштите животне средине, господину Горану Тривану.

Наиме, чињеница је да је заштита животне средине један од приоритета политике ове Владе што је показано и формирањем посебног министарства које ће се бавити искључиво овом проблематиком на свеобухватан, одговоран и компетентан начин. За претходних годину дана то се и показало. Активности Министарства и министра Тривана доприносе да се сегмент животне средине учини видљивијим и да се отворено говори о озбиљним проблемима и о начину њиховог решавања.

Сведоци смо да је у протеклих годину дана отворено много питања о којима се раније није ни говорило, од питања откривања нелегално ускладиштеног опасног отпада и његовог збрињавања, преко формирања националног тела за испитивање последица НАТО бомбардовања Србије по здравље људи и животну средину, до значајног повећања подручја природе под заштитом.

Такође, глас Србије се у међународној арени у области заштите животне средине све јаче чује. Све је ово нужно, иначе бисмо нашим потомцима оставили нерешиве акциденте и животну средину у којој не може да се живи. Такође, Србија је преузела и обавезе према ЕУ у контексту приступања овој организацији.

Ради се о Поглављу 27, које се односи на животну средину и климатске промене. Ово поглавље је веома комплексно, самим тим и скупо за усаглашавање стандарда, али истовремено омогућава и аплицирање за значајна средства из претприступних фондова ЕУ.

Како је министар Триван изјавио да је у току израда нацрта за преговарачку позицију за Поглавље 27 и да ће за пар недеља овај нацрт бити готов, што значи да веома брзо можемо очекивати отварање Поглавља 27, желим да поставим питање министру Тривану – у којој су фази припреме

нацрта преговарачке позиције, које се све формалне претпоставке морају испунити како би се Поглавље 27 отворило и када се очекује његово отварање?

Такође, у контексту ове преговарачке позиције Србија ће морати да реализује бројне инфраструктурне пројекте, међу којима су и бројни пречистачи воде. Како долазим из Врбаса који је део пројекта изградње пречистача под називом „Велики бачки канал“ који се финансира средствима ЕУ, питала бих министра, такође, докле се стигло са реализацијом овога пројекта с обзиром на то да је за централно постројење за прераду отпадних вода Европска унија издвојила 15 милиона динара. Локална самоуправа је формирала заједничко предузеће са општином Кула, „Пречистач Врбас – Кула“, АП Војводина издвојила је средства за изградњу приступног пута и издвојила је и 50 милиона динара за канализациону мрежу у насељеним местима. Пошто постоји канализациона мрежа у самом граду, готово 99%, али када је у питању канализациона мрежа у насељеним местима она је свега 30%, недостаје три и по милиона евра за завршетак канализационе мреже.

Из тог разлога постављам питање да ли можемо као и досада да рачунамо на подршку државе, пошто је за овај пројекат неопходно да он има капацитет 125.000 становника и неопходна нам је помоћ и државе осим онога што је издвојено од стране ЕУ и Владе АП Војводине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани Србије, у наставку на моје посланичко питање од уторка 15. маја ове године, а везано за крају злата у РТБ Бор, упућујем ново питање министру унутрашњих послова, господину Небојши Стефановићу – да ли може да се доведе у везу период од 2015. године до данас, који сам навео у претходном питању, а у коме је евидентан недостатак одређене количине злата, са периодом почињања сарадње РТБ Бор са фирмом „Ред метал“, чији је представник господин Милан Поповић као једини партнер у пословима услужне прераде увезеног бакарног концентрата у том периоду?

С тим у вези, да ли је тачно да у свим уговорима које је РТБ Бор закључио са фирмом „Ред метал“, и то само са њом, једином у пословима услужне прераде бакарног концентрата у наведеном спорном периоду, није била предвиђена размена хемијских анализа о садржајима бакра, злата и сребра између РТБ Бор као прерађивача и фирме „Ред метал“ као испоручиоца сировине?

Наиме, уговором је прецизирано да се хемијске анализе садржаја бакра, злата и сребра у бакарним концентратима који се услужно прерађују у форми обавезујуће хемијске анализе контролне куће коју је у ту сврху „великодушно“ плаћала фирма „Ред метал“ само испостављају РТБ Бору на

знање и за коначну примену у финалном обрачуна количине бакра, злата и сребра, а који се након прераде испоручује „Ред металу“.

Такав начин пословања представља најгрубље кршење међународних норми, чиме се широм отварају врата за крађу и корупцију највишег степена.

Да ли су додатно на овако штетну клаузулу уговорени и непристојно ниски трошкови топљења и рафинације, а све на штету РТБ Бор као прерађивача?

Да ли је менаџмент РТБ Бор у сврху сопственог оправдања овако уговорених неповољних трошкова прераде у 2015. години, само два месеца након потписивања уговора са „Ред металом“, наручио од фирме „Манекс“ ДОО и господина Драгољуба Збилића понуду за прераду бакарних концентрата са лошим финансијским условима, како би у поређењу са уговореним условима са „Ред металом“ закључио колико је РТБ Бор направио „добар посао“?

Дакле, само грубо наводећи неке посебно лоше детаље везане за пословни аранжман РТБ Бор и „Ред метала“, моје генерално питање је – има ли држава Србија снаге да коначно испита квалитет уговора потписаних од стране РТБ Бор, односно „Топионице“ и „Рафинације“ ДОО са фирмом „Ред метал“ у периоду од 2015. године до данас? Ови уговори су генератори далеко веће штете од ове настале крађом злата, објављене пре две недеље, премда и њу не треба умањивати.

Основано се сумња да је цела прича са крађом злата створена и пласирана у јавност као одличан параван за сву крађу која је настала потписивањем овако штетних уговора о преради бакарних концентрата са фирмом „Ред метал“.

Колико је та фирма била значајан партнер РТБ Бор, а поготово његовог генералног директора, може се закључити из неколико верзија уговора из 2015. године у којима се предвиђала клаузула по којој је „Ред метал“, уколико се промени генерални директор Благоје Спаковски, могао без икаквог објашњења да раскине уговор са РТБ Бор. Такво понижење компаније РТБ Бор је незапамћено у њеном вишедеценијском пословању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, уважене даме и господо колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, моје прво питање за данас иде министру за заштиту животне средине и гласи – да ли је тачно да у Панчеву, у некадашњој стаклари, фирма „Промист“ без дозвола градских, републичких надлежних институција лагерује 36.000 тона вештачког ђубрива на бази амонијум нитрата? Да ли је тачно да лагеревање тако опасних материја није дозвољено у насељеним подручјима, а поготово не у непосредној близини стамбених блокова, базена, школа и вртића, као што је случај у Панчеву? Да ли ће бити покренута истрага око тога ко то није

радио свој посао и тиме изложио непотребном и опасном ризику грађане Панчева?

Друго питање иде министрима правде, привреде и одбране, а тиче се једног случаја од пре неколико дана када су јавни извршитељи кренули да одузимају имовину фабрике резног алата у Чачку, наиме, све у име наводно новог власника једног дела погона ове фабрике. Оно што је овде посебно битно јесте да и поред више дописа Министарства одбране да је у питању фабрика од виталне важности за одбрамбену безбедност земље и у систему наменске индустрије, ипак се чачански суд оглушио и продао овај део фабрике резног алата, што је противзаконито и против интереса безбедности земље с обзиром на то да закон не дозвољава било каква судска потраживања када су у питању фабрике из области наменске индустрије.

Дакле, да ли ће 500 радника фабрике резног алата остати без посла у времену велике приче о запошљавању у Чачку и у читавој Србији?

Треће питање иде министру за телекомуникације, као и министру за културу и информисање, а то је – да ли је могуће да већ четири дана не могу да закажу састанак са Мајом Павловић, власником новосадског Канала 9, која штрајкује глађу све ове дане зато што је искључен сигнал телевизији К9 из Новог Сада, готово реткој и јединој телевизији новосадској и шире гледано у Војводини, на којој може да се чује другачије мишљење и глас опозиције уопште?

Када ће она добити прилику да разговара са надлежним ресорним министрима и да разреши шта она дугује држави а шта држава дугује њој, као и бројни други локални медији у Србији који су под огромним притиском ове власти? Други такав случај је у Краљеву, где је бахата власт СНС дала 80 пута више средстава из буџета телевизији блиској СНС у односу на друге краљевачке телевизије, осам милиона динара за једну телевизију, а по 100.000 динара за друге телевизије.

Због тога су у Краљеву сваке среде у току протести грађана против ове бахате и корумпиране власти СНС-а, која паре грађана дели ненаменски не само када су у питању медији, него и када су у питању спортска удружења, удружења грађана итд.

И коначно, питање за председника државе, председника Владе и председника Народне скупштине – када ће на дневни ред Народне скупштине коначно доћи тема Косова и Метохије о којој иначе расправља читав свет, па и Савет безбедности Уједињених нација на свака три месеца, али ево, за две године нашег новог сазива ниједном у пленуму тема Косова и Метохије?

О чему тренутно расправља и са ким преговара председник државе Александар Вучић? Чији је мандат добио да може да преговара о Косову и Метохији? Када смо ми овде о томе расправљали? Да ли су ти преговори ван Устава Републике Србије и ван Резолуције 1244? И како се, заправо, десило да ми данас имамо контрадикторне изјаве водећих државних званичника?

Једни кажу да никада нећемо признати независно Косово, а други кажу да морамо да потпишемо правно обавезујући споразум са лажном државом Косово зато што је то услов за улазак Србије у ЕУ.

Да ли сте ви, господо на власти, свесни да када испуните тај услов и одрекнете се Косова и Метохије зарад уласка Србије у ЕУ, сутрадан ћете добити нови услов и нову уцену из ЕУ? Оно што је чињеница јесте да се годинама уназад држава Србија одриче својих државних институција на Косову и Метохији и да међу грађанима Косова и Метохије влада све већи страх и осећај да их је држава напустила.

Оно што овде јесте кључна одговорност то је одговорност председника државе који је решио сам да решава питање Косова и Метохије, што је недопустиво. Ја у том смислу упозоравам председника Србије Александра Вучића да ће он бити извор конфликта и сукоба унутар овога друштва ако мисли да сам решава питање Косова и Метохије и да ништа не пита Народну скупштину Републике Србије. У том смислу мислим да је дошло време да се та тема нађе на дневном реду Народне скупштине Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли се још неко од председника односно овлашћених представника посланичких група јавља за реч?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Шта све исприча овај велики борац за Косово и Метохију! Требало је само да му поставите питање колико је гласова, узгред буди речено, добио на Косову и Метохији. Али да пређемо на посланичко питање.

Пре неколико дана ми је стигао одговор из Министарства државне управе и локалне самоуправе на постављено посланичко питање, а у вези са бројним аферама које потресају општину Параћин. У одговору се наводи да то министарство, као орган државне управе, нема непосредне надлежности у односу на моја питања, те ме они и даље упућују на МУП, те ја данас упућујем питање Министарству унутрашњих послова – да ли су упознати са огромним аферама које су се појавиле у већем делу медија, а које потресају општину Параћин?

Ради се о различитим аферама у којима је оштећен буџет општине Параћин, па последично и грађани Параћина и то у милионским износима, огромним износима, а учесници тих афера су челници општине Параћин предвођени председником општине Параћин Сашом Пауновићем и осталом врхушком Демократске странке и осталим сателитима који подржавају власт Демократске странке у тој општини.

Дакле, у питању су сукоби интереса, доказани сукоби интереса у којима се редом налазе готово сви или барем већина општинских функционера, затим намештање послова приватним фирмама које поседују управо ти руководиоци у општини, затим различите злоупотребе положаја,

о чему смо већ причали на неколико седница, и оправдана сумња да постоји трговина утицајем. Сваки пут када помислимо да више ништа не може да нас изненади када је реч о штеточинама које управљају општином Параћин, они се потруде да нас демантују и да то не буде тако.

Најновији у низу случајева те врсте објављен је пре неколико дана, када је изашло на видело да су потрошили сто милиона динара на тзв. лизинг радника. Својеврсним, врло креативним тумачењем закона они су тамо стотине радника запошљавали по том неком моделу тзв. лизинга радника како би заобишли уредбу Владе Републике Србије о запошљавању.

Сада се ту отварају бројна питања, многа питања на која треба да добијемо одговор. Ако знамо да су нека јавна комунална предузећа из Параћина попут ЈП „Водовод“, попут ЈКП „Параћин“, изнајмљивала раднике од мужа секретарке општине Параћин, извесне Маје Ракић, онда нас то наводи на помисао да је то пракса и у осталим јавним комуналним предузећима у Параћину. Дакле, имамо потпуно оправдану сумњу да је то модел по коме они функционишу, тако да се ту намеће питање – колико су то они онда људи запослили на овај начин за толики новац, за стотине милиона динара? Колико је то радника? Затим, који су то послови? Колике су плате радницима? Коначно, ко контролише да ли ти људи уопште раде, да ли се појављују на послу или су у питању фиктивни уговори, на шта ми сумњамо? Сто милиона динара, колико је то радника?

Ово су јако важна питања, на која Пауновић мора да да одговор, јер, као што сам рекао, постоји велика вероватноћа и оправдана сумња, јер знамо са ким имамо посла, да је у питању огромна пљачка буџета општине Параћин.

Закључак ове тужне приче јесте да где год да је ДС вршила или врши власт резултат је исти. Афера за афером, опустошен буџет, злоупотребе положаја, богаћење појединаца и осиромашење грађана. То је један једини заједнички именоватељ свим жутиим штеточинама где год су вршили власт, да ли је то Ђилас у Београду, који је оставио преко милијарду евра дуга, да ли је то Кузмановић на Врачару, који је оставио 780 милиона динара минуса, губитака, да ли је то Кена у Смедеревској Паланци, који је оставио дугове од четири милијарде динара, закључно са овим параћинским деспотом, како га већ грађани Параћина зову. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч настављамо са радом.

Обавештавамо вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици. Нема обавештења.

Настављамо рад претресом у појединостима.

Прелазимо на 8. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ У ЖЕЛЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима по тачкама од 8. до 13. дневног реда позвани да присуствују сви представници Владе.

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је као непотпун амандман на члан 2. који је поднео народни посланик Срето Перић. Одбачени амандман не може бити предмет расправе и о њему се не гласа.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним

системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 3. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 4. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај и инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 62. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 63. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 66. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 67. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 68. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 69. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 70. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 71. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 71. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 72. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 73. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 74. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 75. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 76. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 88. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 89. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 90. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 91. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 91. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 92. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 94. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 95. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 107. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 107. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 108. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 109. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 110. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 111. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 112. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 113. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 114. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 115. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 116. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 117. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 118. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 119. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 120. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 121. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 122. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 123. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 124. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 124. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 125. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 125. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 126. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 127. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Катарина Ракић, Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 128. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 129. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 130. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 131. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 132. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 133. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 133. амандман је поднела Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део предлога закона.

На члан 134. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марко Ђуришић и заједно Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 9. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИНТЕРОПЕРАБИЛНОСТИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ СИСТЕМА (претрес у појединостима)

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На назив закона амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Александар Шешељ и народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и

законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднела народни посланик Катарина Ракић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 38. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 42. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 10. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВИДЕНЦИЈИ СТВАРНИХ ВЛАСНИКА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Вјерица Радета и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланик Немања Шаровић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Александар Шешељ и народни посланици ПГ СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Никола Савић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Срето Перић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Наташа Јовановић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Александара Белачић и народни посланици ПГ СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Милорад Мирчић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Петар Јојић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Миљан Дамјановић и народни посланици ПГ СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Дубравко Бојић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Ружица Николић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Момчило Мандић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Божидар Делић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Зоран Деспотовић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Томислав Љубеновић и народни посланици ПГ СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Миљана Михајловић и народни посланици ПГ СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Марина Ристић и народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ, ПРОМЕТУ И ЗАКУПУ НЕПОКРЕТНОСТИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона о изменама и допунама Закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона о изменама, допунама Закона о посредовању, промету и закупу непокретности у појединостима.

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС и заједно три народна посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици ППГ СДС и три народна посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС и три народна посланика ППГ СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици ППГ СДС и три народна посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона о изменама и допунама Закона о посредовању, промету и закупу непокретности, у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОГРАНИЧАВАЊУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА ТЕРОРИЗМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отвара претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је заједно поднело троје народних посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је заједно поднело троје народних посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици ПГ СДС и заједно три народна посланика ПГ СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је заједно поднело троје народних посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС и три народна посланика ПГ СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је заједно поднело троје народних посланика Посланичке групе СРС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 13. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварамо претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник.)

По Пословнику, народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Господине Арсићу, јављам се по члану 27. Пословника и ево да грађани знају да сам на тренутак изашла до просторије СРС и да сам на екрану и путем преноса погледала како изгледа овај ток седнице.

Није коректно, господине Арсићу. Ви сте на почетку данашњег новог радног дана, и вероватно је то последњи дан када се читају преостали амандмани који су у процедури, рекли да не можемо да расправљамо о амандманима зато што више нема времена по Пословнику.

Наиме, ја морам зарад јавности, јер веома ружно изгледа када то грађани прате на екранима својих пријемника, да кажем да то једноставно није тачно. Постоји време одређених посланичких група и овлашћених представника који нису искористили то време.

Ми као Посланичка група СРС то јесмо, али када читате амандмане и кажете – Филип Стојановић, Вјерица Радета, Петар Јојић, Весна Николић итд., посланици СРС, ви у свом написаном синопсису имате реченицу – Да ли неко жели реч?

Ви вероватно мислите на ове који то време нису искористили, али ви сте дужни да кажете због грађана Србије да тај подносилац амандмана није у могућности да говори јер је време за расправу по амандманима, укупно 600 минута, потрошено.

Зашто? Зато што, господине Арсићу, а ви сте то прихватили, ово вам је други мандат потпредседника Народне скупштине, оно што сте критиковали и док сте били у СРС и када сте из ње иступили, то је ускраћивање расправе сваког посланика по амандманима.

Сећате се врло добро да смо имали по десет минута за расправу о сваком амандману, што сте ви и те како користили, као и господин Недимовић, који је био наш колега народни посланик, и када овако грађанин који се тек укључује у седницу гледа, он не зна због чега се не јављамо за реч. Молим вас, подсетите грађане да је то због тога.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прво одмах да вас исправим, колегинице Јовановић, није било 10 него 15 минута.

(Наташа Сп. Јовановић: Не, десет плус пет.)

Не, 15 минута је имала свака посланичка група о сваком амандману.

(Наташа Сп. Јовановић: Још горе.)

Ето, ви кажете још горе.

Е сад, ја нисам у обавези да прочитам или да стално подсећам грађане који прате пренос Скупштине да подносилац амандмана нема право да се јави по неком пословничком основу.

(Наташа Сп. Јовановић: Има право, него му је ускраћено.)

Не, нема права. Ускраћено право је кад неком одузмете нешто. Овде ништа није никоме одузето. Подносиоци амандмана из разних посланичких група су потрошили време које је предвиђено за расправу по амандманима.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Не желим, али вас опет подсећам да је и због вас боље и због ваших гласних жица, јер стално и сувопарно читате једно исто, да повремено кажете грађанима због чега.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала што бринете о мом добром гласу.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Предлагач амандмана нема права да учествује у расправи.

Да ли неко други жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Стефана Миладиновић.

Влада и надлежни одбор су прихватили амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч?

Колега Костићу, изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Поштовани народни посланици, грађани Србије, ево, добили смо прилику да кажемо коју реч о амандманима о закону о безбедности саобраћаја, пошто са оваквим начином рада Скупштине Србије многи закони, који су изузетно важни, не могу да дођу на ред да се о њима расправља.

Предлог амандмана који смо поднели на члан 5. закона гласи – брише се, зато што сматрамо да ни сам овај члан закона није добро дефинисан, на кога се односи, да ли ће казне плаћати свако лице које је сувозач, јер се овде у овоме закону провлачи стално једна ствар, а то је да је смисао целокупног овог закона да се комплетан терет и оптерећење опет стави на обичан народ и на просте грађане.

Видели смо да су у неке чланове закона додате новчане казне. Она ствар која се показала као исправна, што су многи народни посланици овде говорили када је била расправа о Закону о безбедности, да се повећа брзина, сада је унета. О чему то говори? То говори о томе да тај период, пошто пролазимо често ауто-путем и видео сам колике су колоне биле и колико је, нажалост, наша полиција морала да реагује, људе да зауставља због непознавања чињеница да је ограничење брзине на ауто-путу 120. Ја сматрам да и овај члан закона који се мења јесте притисак људи са запада који су у огромним колонама били заустављени на ауто-путу због ограничења брзине.

Посланичка група Двери и тада, када се расправљало о закону, дала је амандман да се брзина повећа на 130, међутим, није тада усвојено, али изгледа на одређене притиске, као што се овде стално ради, тај амандман је сад стављен у овај члан који се мења.

Још једна ствар коју желим да нагласим јесте да је већина народа у Србији оптерећена казнама које се изричу за саобраћајне прекршаје. У

Србији, где је плата просечно 400 евра, ми плаћамо 10.000 за појас. Ево, само ћу вам навести пример да је у Италији казна за невезивање појаса 70 евра. Такође, и многе друге ствари које су овде у овом закону стављене, опет понављам, јесу само глоба на обичан народ, јер неки људи имају могућности да, када направе прекршај у саобраћају, по члану 314. закона, што омогућава дискреционо право начелника Управе саобраћајне полиције, да се многе казне опраштају. Тако имамо податак да се на месечном нивоу преко 2.000 саобраћајних прекршаја обустави, прекршајних поступака, а претпостављам да су то људи који имају могућност да ступе у везу и у лични контакт са људима који воде саобраћајну полицију и да се на тај начин обуставе њихове казне, а питање је да ли ће обичан народ моћи да се ослободи плаћања ових казни које су стварно непримерене за Србију.

То је једна ствар која се понавља већ уназад две-три године и људи који су имали прилике да састављају закон, видели су да се највећа казна и највећи новац слива у буџет управо од казне за невезивање појаса. Зато сматрам да је непримерено. Само се ствара још већи јаз између богатих и сиромашних људи. Опет понављам овде, селективно се ради. Многи људи имају право да им се ослободе и зауставе процеси и кривичне пријаве по питању саобраћајних прекршаја, а неким људима то није дозвољено.

Сад овде постављам питање – да ли нама треба да буду узори неке земље где је јаз између богатих и сиромашних све већи? Ми смо имали прилике да се уверимо протеклих дана да нама узор треба да буде Азербејџан, где је просечна плата 220 евра, 5% људи живи на изузетно високој нози, а 95% људи ради за плату од 150 евра.

Значи, инсистирамо и увек ћемо се борити да разлика између богатих и сиромашних људи у Србији буде што мања. У Србији не може капитализам на тај начин, како се овде кроз овај закон покушава применити, да буде усвојен од стране обичног народа зато што је и Србија увек била земља где су разлике биле мале, где су постојала обична и социјална права радника, тако да сматрамо да су ове казне изразито високе и да неће допринети побољшању безбедности у саобраћају.

Као што смо видели, овде се говорило да управо могућност да људи за време проласка на ауто-путу стану да одморе док се не испуни време, показује да овај начин мерења брзине и уопште ових чланова који су донети у протеклом периоду није исправан.

Још једном понављам да сам начин на који се овај закон примењује није исправан, зато што људи и дан данас немају свест о томе на прави начин да поштују безбедност саобраћаја. Тако да сматрамо да је овај наш амандман важно било усвојити управо због разлога безбедности саобраћаја и због поштовања обичног народа који нема могућности да плаћа казне за непримерене и овако високе цене које су овде представљене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем.

Искрено, нисам планирао пре колеге да се јављам по овом основу, али има једна ствар која ме повукла да то урадим.

Пошто сте дуго причали о овом амандману, скоро шест минута, толико сте дуго причали да смо почетак заборавили, а пошто смо почетак заборавили, крај нисмо разумели. Ја бих схватио овде да се ради на крају о Робину Худу, а не да се ради о Закону о безбедности саобраћаја, а једини разлог због кога се ушло у све ово јесте безбедност грађана и безбедност на путевима.

Зашто је омогућено повећање брзине на путевима? Постоји само један разлог – зато што први пут после 100 година имамо ауто-путеве који дају могућност да се развијају такве брзине али, наравно, у ограниченим условима, где је то могуће повећање лимита за 10 километара на сат. То не би било могуће да нема ауто-путева.

Колико се ја сећам, а чини ми се да се добро сећам пошто живим и сам поред ауто-пута, ми смо имали само једну деоницу, када погледате, од Шида, па тамо идете до Ниша, а сада имамо више деоница. И потпуно је нормално да квалитетом инфраструктуре ви дођете у ситуацију да можете да мењате одређена правила.

С друге стране, глумећи Робина Худа, ви у ствари доводите у ситуацију да се изгуби онај репресивни карактер читаве ове приче који у крајњој линији има и превентивну улогу из једног простог разлога. На првој години правног факултета учи се једна ствар, а то је да санкција има на првом месту превентивни карактер. Превенцијом ви покушавате да спречите број нежељених последица, без обзира на то о чему се ради.

Та прича о појасу, то је прича као пре неколико година прича о паљењу светала. То су стандарди који морају да постоје и ми тиме спасавамо људе и уводимо реда у читаву причу. А о томе да се смање казне, не знам уопште, о тим причама да се неки поступци заустављају, ради се у ствари о могућности да уколико платите казну у року од седам дана, да преполовите тај износ. Заправо је о томе реч а не о неким произвољностима и причама за малу децу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Карићу, немате основ. Нема времена.

(Драгомир Карић: Хтео сам да дам један пример. Кратко, један минут.)

Жао ми је, не могу.

(Иван Костић: Реплика. Није добро разумео, да објасним.)

Немате право на реплику. Одлично вас је министар разумео и ја сам вас одлично разумео.

Имате још један минут. По Пословнику, колегинице Јањушевић?

Изволите, колегинице Јањушевић.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем.

Повређен је члан 107. Пословника, који говори о достојанству.

Ја бих замолила господина Недимовића, министра пољопривреде, који је, колико знам, по струци правник а данас нама говори о путевима, да се са

мало више поштовања обраћа и посланику и грађанима Србије који су тог посланика одабрали за свог представника у овом високом дому.

Ако ви не можете да запамтите излагање од пет минута, које се и не односи нити на оно чиме се тренутно бавите, нити на оно за шта сте образовани, немојте да то преносите на посланика. Дакле, он је овде и због тога да заштити интересе грађана и назвати га Робинотом Худом је понижавање свих оних грађана који очекују од нас да овде проговоримо о њиховим правима и о томе да су они потлачени, понижени, опљачкани од стране судских извршитеља до носиоца.... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ево, управо сте потрошили последњи минут који припада вашој посланичкој групи.

(Марија Јањушевић: Ово је било по Пословнику.)

Ово је злоупотреба Пословника. Искористила је своје право да рекламира повреду Пословника, а онда је ушла у дискусију и реплику са министром, члан 103. став 8.

(Марија Јањушевић: Тај један минут је споран.)

И тај један минут је споран. А кад ништа не урадите за 20, један мање-више, неће вам ништа урадити.

По Пословнику, народни посланик Драгомир Карић.

Изволите.

ДРАГОМИР КАРИЋ: Господине председавајући, даме и господо, само ћу кратко. Мислим да је требало да реагујете када је мој драги колега говорио о нарушавању брзине или било чега, да појединци имају нека права па на крају не плате казну. Ја имам пример народног посланика...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само реците члан Пословника.

ДРАГОМИР КАРИЋ: Члан 106. Ја имам пример народног посланика који је желео да плати казну на лицу места или да се позове на имунитет. Није желео да се позове на имунитет, желео је да плати казну. Међутим, није могао ни на лицу места, него је морао да оде у полицију. Значи, сад постоје такве могућности да полицајац, колико год да вам је рођени брат, не може да вам опрости ту казну него морате ићи у полицију, па на суд и казну морате платити без обзира на то ко сте. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Да ли још неко жели реч по овом амандману?

(Михаило Јокић: Пословник.)

Колега Јокић, повреда Пословника.

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Члан 103. У једном моменту говорник је рекао – прости грађани. Ја га молим да објасним шта то значи. То први пут чујем – прости грађани. Значи, постоје прости и сложени. Ја знам да постоји прост број. Објасните грађанима који су вас изабрали шта сте мислили кад сте рекли – прости грађани. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику да ли још неко жели реч?

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја мислим да сте повредили члан 108. јер је очито да се старате о реду на седници Народне скупштине али се не старате баш на правичан начин. Ја не видим да су ово биле две повреде Пословника. Колега није добио реч да реплицира, а одузели сте два минута колегиници Јањушевић од времена групе зато што је указала на повреду достојанства. Јер ако министар каже да народни посланик прича приче за малу децу, а то је министар рекао, постоје стенографски записи... Рекли сте, рекли сте, господине министре. Ако кажете да не знате шта је рекао на почетку па не можете да схватите ни на крају, ја сам у та два минута хтео да вам неке ствари појасним. Нажалост, нама се врло често не дозвољава да дамо објашњење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зарад истине, колега, нисам одузео два минута вашој посланичкој групи него минут и три секунде. То је прва ствар. Друга ствар, хоће ли неко да ми објасни, ево, ја се не разумем, нисам довољно интелигентан, можда сам ја тај прост грађанин за ког је питао колега Јокић – какве везе има „потлачен народ, осиромашен, обесправљен“ са повредом Пословника? Нека ми неко објасни.

Повреда Пословника је кршења акта који регулише начин функционисања Скупштине. Ево ја нисам правник, али сам то научио. Као врабац на грани успео сам да научим. Као прост и можда најглупљи народни посланик, али сам то успео да научим. Та правила подразумевају да нема приче, да кажем, на овакав начин о једној политичкој теми приликом повреде Пословника.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

Хвала лепо.

Да ли још неко жели да рекламира повреду Пословника?

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 27. У том шестоминутном излагању чули смо доста тога, али понајмање оног на шта би требало да се односи образлагање самог амандмана.

Прво смо говорили о времену тј. говорник је говорио времену, колико времена има за образлагање појединих ствари. Време им даје народ на изборима. То време им је 21 минут укупно. То им нисмо ми криви.

Додуше, поред народа, мало су им помогли и неки страни амбасадори уз сво оно насиље које су користили у изборној ноћи.

Што се тиче самих амандмана...

(Председавајући: Колега Вујадиновићу, исто што сам рекао и колеги Весовићу.)

... Ја знам да ви, председавајући, не можете утицати на то шта ће човек рећи, шта ће било ко од наших колега у датом моменту изговорити, али једна је истина, ради грађана Србије. Стално оптужују владајућу коалицију да

подноси велики број амандмана. Да би Србији било мало јасније ко ту подноси амандмане и ко кога спречава да говори, Двери су, само ћу вам дати један званичан податак, до сада у овом сазиву поднеле 3.572 амандмана... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, не могу више да вас пустим. Ово није повреда Пословника.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, по амандману.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Наравно да овај амандман не треба прихватити. Нисам поборник тога да казне треба да буду јако високе, али морамо признати да се ми никако не можемо, осим претњом озбиљним казнама, довести у ред да поштујемо неке ствари. Казне за невезивање појаса су потпуно адекватне, чак су можда и мале у односу на корист коју везивање појаса у свим оним ружним ситуацијама доноси, када дође до саобраћајне несреће. Сви рачунамо да до тога неће доћи.

Још неколико ствари је пропуштено да се прокоментарише везано за дато образложење у вези овог амандмана. Прво, нема право начелник полиције да обуставља кривичне поступке. Постоје тачно законом дефинисане ситуације када се ради о прекршајима. Чињеница је да јесте то дискреционо право, али то је толико рестриктивно у примени и углавном се то примењује код обичних грађана Србије, а не оно што је овде господа која је говорила о томе желела да каже. Може овде свако од нас посланика рећи колико пута је платио казну за прекршај од када је постао посланик, казне које није имао прилике да плати у саобраћају пре овога иако имамо имунитет.

Што се тога тиче, значи, нико се на то није позивао и заиста ту врсту демагогије, да овде слушамо од припадника политичке групације која баштини љотићевску фашистичку идеологију, да они говоре о томе и да они брину о сиромашним грађанима, ја стварно више не разумем.

Ја мислим да би они на крају баладе стварно требало да се сами са собом разјасне, где су, ко су, шта су, прате ли идеологију свог председника или не прате, ако не прате да се, брате, дистанцирају од ње, свако има право да промени мишљење и став у животу. Мислим, није баш уобичајено од фашисте прећи у комунисту, али и то је могуће. Па, ако је то тако заиста, њима није место тамо где седе него на неком другом месту, али то онда морају јасно да кажу. Докле год буду били припадници тамо партије која званично стоји иза фашистичке идеологије Љотића Димитрија, немају право да они бар говоре о томе како живе грађани Србије, како на њих утичу казне и на који начин. Ако ко има проблема са везивањем појаса, имам га ја, али га уредно везујем да не бих довео у питање и своје здравље и свој живот. Према томе, мало претње новчаном казном је сасвим на месту према сваком, а морам да признам да и је претња висином новчане казне и мене довела у ред. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, колега Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Председавајући, повређен је члан 109. Пословника. Ви сте били дужни да опоменете претходног говорника на увредљиве изразе које је говорио овде.

Ми смо пре неки дан од Министарства за државну управу и локалну самоуправу добили одговор на питање за Дверине баштине, било какве традиције које нису у складу са вредностима српског народа, и то овде треба нагласити свима који се позивају на то, а за то ће одговорати једног дана сигурно, што нам спочитавају неке ствари, и имали сте обавезу да реагујете на то, јер сам ја и у говору везаном и за амандман говорио о стварима који се тичу обичног народа и то су ствари које су прописане законом, да начелник саобраћајне полиције има дискреционо право и које је искористио 319 пута у току једне године.

Значи, то дискреционо право се користи и ја сам због тога говорио да се користи за људе који имају могућности да ступе у контакт с њима, а не за обичан народ. Тако да вам је о свему томе говорио и бивши начелник управе саобраћајне полиције. Значи, та пракса постоји, да се поједини прекршајни поступци заустављају. Имали сте обавезу да реагујете на овакве речи, и стално ћемо устајати чим се спомене контекст Двери и неке фашистичке традиције које нису склоне народу нашем и које нису у програму Двери, где се Двери никад за њих залагале нису, а не поготово ја чији су преци страдали од тих истих фашиста. Имате обавезу да реагујете, а ја ћу реаговати сваки пут.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја заиста, колега, ваш програм нисам читао, а ту сте ви да реагујете и да изнесите своје политичке ставове јер ово јесте место за изношење политичких ставова.

Колега Марковићу, по амандману?

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Овде су изнете неке тврдње којима заиста нема места, од претходног говорника који је злоупотребио право на рекламирање Пословника.

Дакле, ја сада овде не могу а да не поставим питање, који је то начелник саобраћајне полиције дао такву изјаву и који су то грађани, да кажем, повлашћени или били ослобођени плаћања казне? Просто, овде се олако износе неке паушалне тврдње, а успут, била је и претња малопре да ћемо договарати за оно што говоримо.

Дакле, ја имам донекле разумевање да претходни говорник не одобрава оно што ми износимо када говоримо о лажној патриотској организацији Двери, али то што њему то не одговара, то не умањује истину изречених тврдњи. Слажем се да њему не одговара када ми износимо доказе и тврдње да је у питању љотићевска идеологија које је успут, буди речено, одавно превазиђена у српском народу.

С друге стране, шта је неистина у томе да уско сарађују са одређеним представницима хрватске политичке сцене који су познати по томе да оду на поклоњење у Блајбург итд.? Шта је неистина у томе када знамо да сарађују са одређеним бугарским представницима, који одређене делове Србије желе да присаједине Бугарској? Дакле, молим вас, то је моја замерка и сугестија вама, да пажљивије слушате шта претходни говорник прича. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Дакле, знати шта знаш и знати шта не знаш, то је особина оног ко зна. То је рекао давно Конфучије. Ово што је претходни говорник причао, била је једна салата од речи.

Дакле, ја молим само да прекинемо са том праксом етикетирања. Државни секретар министарства за локалну самоуправу је послао писмени допис да у програму Српског покрета Двери нема никаквих фашистичких, нити њотићевских идеја и да је на основу тога донето решење да се у регистар политичких организација у Републици Србији Српски покрет Двери упише.

Да ли ви не поштујете министра кога сте изабрали, то је ваш проблем, а ми ћемо вас стално...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу?

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морам да вам кажем, ако наставите овим тоном, онда ви унижавате достојанство Народне скупштине.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Извињавам се ако сам био мало гласнији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланици имају обавезе само према Уставном суду, молим вас.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Али заиста, ако константно трпимо вређања без основа, онда је мало разумљиво да тон буде и повишен без намере да је повишен према некоме посебно. Ако је неко осетио то, ево ја се извињавам, ја немам тај проблем, а и ви, председавајући, знате да ја говорим гласније, да је мој начин изражавања такав. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немам ја ништа против да мало гласније причате, него не можете ви да спочитавате народним посланицима да ли ће да уважавају мишљење неког државног секретара или помоћника министра.

По Пословнику, народни посланик Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем.

Члан 27. Да не буде забуне, јавио сам се још малопре, после првог говора господина Ивана Костића, јер сматрам да сваки народни посланик, када говори у Народној скупштини, треба да води рачуна да поштује и своје грађане и народне посланике, али исто тако и друге нације и друге земље.

Мислим да је господин Иван Костић са доста ниподаштавања и омаловажавања говорио о Републици Азербејџан, чак је изнео и један нетачан податак да је просечна плата тамо 250 евра, а скоро дупло је промашио, али чак и да је тачно мислим да то није начин да се тако говори о другим земљама, посебно земљама које нису признале Косово и које су пријатељи Републике Србије, јер онда испада да њима одговарају Иван Пернар и бугарска Атака, а не одговара им неко ко се много пута доказао као велики пријатељ наше земље. Мислим да је требало на то да реагујете и да укажете на ту врсту повреде Пословника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, ја заиста то нисам чуо.

Повреда Пословника, Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, повредили сте више чланова, али ево нека буде члан 106. став 1, да говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес, чега су се народи посланици Српског покрета Двери строго придржавали у случају ове расправе у појединостима, за разлику од посланика владајуће већина којима сте дали могућност да вређају достојанство Народне скупштине и посланике Српског покрета Двери.

Дакле, ми овде две године трпимо ту врсту понижавања, вређања и гажења нашег личног достојанства. Нема шта о нама није речено, вулгарно, безобразно, нетачно, лажно и тако даље. Нема ко други да нас заштити, господине председавајући, изузев вас. Ја видим да ви уживате у томе кад нас неко вређа и то је ваше право да будете лицемерни и да дозвољавате некоме да нам ради шта хоће и да се на нама иживљава, јер ми нећемо добити никада прилику да одговоримо. То није неко јунаштво, али ако ви сматрате да је то јунаштво, ви сте онда велики јунак, господине председавајући.

Ја вам сада кажем једну ствар. Мене лично, па и друге народне посланике Српског покрета Двери можете да вређате колико год хоћете, па чак и наше породице да вређате, али овај безобразлук да се Двери доводе у било какву везу са фашизмом, а ми припадамо народу који је страдао од фашизма и то међу највише страдалим народима у Европи, то је толико велика лична увреда да вас ја молим и упозоравам свакога ко проба да понови да на тај начин разговара са народним посланицима Српског покрета Двери да ће имати озбиљан проблем са нама.

Никада никога нисам на тај начин лично вређао. Увек сам политички говорио без икаквих личних увреда и молим да ме заштитите од таквог личног вређања. Ја нисам фашиста, ја сам антифашиста. И буде ли још ко понављамо о Српском покрету Двери, о нашим народним посланицима такве етикете и лажи, имаће озбиљан проблем са нама, ја му то обећавам. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, ви то претите? Треба ли да вас подсећам шта су све ваше колеге посланици, које ви представљате као да су угрожени, говорили са ове говорнице у овој скупштини? Одређена питања која сте постављали. Да ли високи државни функционери бију своје супруге

и децу, то сте питали овде. Таква питања сте постављали. Шта сте све причали о председнику и његовом брату? Све сте могуће споменули, све чланове породице, и нисте трпели скоро никакве последице. Али кад се ухватите у то коло, онда будите спремни да сносити и последице у политичком смислу. Оптужујете некога да туче своју породицу, а били смо сведоци шта се овде дешавало 2016. године у згради Народне скупштине у Улици краља Милана, кад је била провала у просторије РИК-а. Будите свесни да ће то увек да вас прогони. И немојте више никоме да претите у смислу да ће имати озбиљне последице, политичке последице можете да спомињете, али ако не ограничите, ја то доживљавам заиста као претњу.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, чл. 107. и 108.

Господине председавајући, грубо је нарушено достојанство Народне скупштине и били сте у обавези да примените, а ја ценим вашу толерантност, одредбе члана 108.

Нарушено је достојанство Народне скупштине. Изречене су прикривене и слабо прикривене претње. „Ја знам да ништа не знам“ је Сократ, а права изрека Конфучија је: „Ко не зна да не зна, већ нешто зна“. Очигледно да код њих знање слабије иде.

Нисам ја, господине председавајући, писао за Љотићев лист „Искра“, то је писао неко оданде. Нисам ја најавио герилску борбу у Скупштини Србије, то је најавио неко оданде. Тај неко се зове Бошко Обрадовић.

Само да вас подсетим, паралела је – Димитрије Љотић је рекао за своје политичко деловање, а господин Мартиновић то зна: „Не требају нам гласачи, требају нам борци“. Дакле, то је веома слично наступу господина Обрадовића који је рекао да га политичка борба не занима, да прелази на герилску борбу и при томе је то на једном одбору и покушао да учини, односно да политички проблем реши насиљем.

Има изрека – с ким си, с њим си, с ким си, онакав си. Ако се неко дружи са бугарском неофашистичком организацијом Атака, ако неко поздравља успех неонацистичке организације Алтернатива за Немачку, ако неко угости човека чији је деда овде питао, не овде него у једном другом простору али у Скупштини – пошто је српска крв, ако се неко дружи са таквима, онда она изрека – с ким си, такав си, очигледно овде важи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да није било повреде наведеног члана. (Бошко Обрадовић: Реплика.)

Па немате право по Пословнику на реплику.

Не, ви сте већ говорили.

Настављамо са даљим радом.

Да ли још неко жели реч по амандману? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Са овим бисмо, драге колеге, данашњи рад завршили и настављамо сутра у 10.00 сати.

Хвала лепо.

(Седница је прекинута у 12.05 сати.)